

Dromen met duizend bommen en granaten

CCC. De vette jaren zijn
voorbij gaat op tournee
in Vlaanderen,
www.skagen.be

**CCC toont de impact van
idealen en bommen op
menselijke levens. SKaGeN
tovert deze reflectie om in
geanimeerd ideeënteater.**

JAN DE SMET

Midden de jaren 80 schrijft de
links-radical terreurgroep Cellu-
les Communistes Combatantes
(CCC) geschiedenis met een reeks
van aanslagen tegen imperialist-
sche doelwitten. De eerste doden
vallen op 1 mei 1985 bij de aanslag
op het Brusselse VBO-gebouw –
het kantelmoment voor het imago
van het CCC. Leider Pierre Carette
en drie kompanen worden later
dat jaar in Namen gearresteerd en

in 1988 tot levenslange dwangar-
beid veroordeeld. Didier Chevolet,
Pascal Vandeggeede en Bertrand
Sassoye komen in 2000 vrij.
Carette drie jaar later.

De voorstelling draait rond de
antwoorden op de ultieme vraag
die intervieweer Jan Leyers in het
tv-programma *Nachtwach* (2003)
stelde tijdens een historische con-
frontatie tussen voormalig pre-
mier Wilfried Martens en Carette:
“Was het de moeite waard?”

SKaGeN vermijdt de valkuil
van verteltheid op het onder-
werp. De theatergroep pleit de
revolutionair niet a priori vrij en
glijdt niet af naar drammeig
theater. Op het persoonlijke vlak
confronteren Carettes dochter en
de weduwe van de brandweer-

man hem met het bilan van hun
verwoeste levens. De dochter
(Laurence Roothoot) schouwt
haar vader, de wereldverbet-
raar, door haar aanbod aan de
slachtoffers om zijn schulden af
te betalen met geld alkomstig uit
het systeem dat hij heeft bestre-
den. Zij schampert om zijn slap
socialisme dat middelmatigheid
in de hand werkt. Mathijs
Scheepers mag een pluim op zijn
hoed steken voor zijn geloofwaar-
dige vertolking van Carette.

Brandend actueel

In weervl van wat de individuele
tragiek en de speeddate van ideolo-
gieën laten vermoeden, is CCC een
voorstelling met heel wat ruimte

voor ironie en luchtigheid. Het
stuk opent met een knipoog naar
de deurenkomedie. Ondanks de
voorgeschiedenis van zevenen-
twintig aanslagen wordt de bom-
melding zo klungelig aangepakt
dat het tragikomisch wordt.
SKaGeN weegt animo en zwaar-
wichtigheid tegen elkaar af, zodat
CCC zich als een evenwichtige
voorstelling profileert.

CCC draagt de geur der droef-
nis met zich mee. Een stuk dat
spreekt over feiten die zich een
kleine dertig jaar geleden hebben
afgespeeld, is actueler dan ooit.
ArcelorMittal heeft de plaats van
Cockerill-Sambre ingenomen,
wat de verhouding tussen arbei-
der en patroon toch maar weer
op scherp zet.